EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

3. 12. 2008 PE416.253v02-00

KOMPROMISNÍ POZMĚŇOVACÍ NÁVRH 5

Návrh zprávy **(PE 405.718v01-00)**
Carlos Coelho
Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy
(KOM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216 (COD)

POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY PARLAMENTU

k návrhu Komise

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 2252/2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy*

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy[1],

---

* ***Politické pozměňující návrhy: nový text či text nahrazující původní znění je označen tučně a kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ▌.***
Technické opravy a úpravy ze strany příslušných oddělení: nový text či text nahrazující původní znění je označen kurzivou; vypuštění textu je označeno symbolem ‖.

[1] Úř. věst. C […], […], s. […].

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Evropská rada na zasedání v Soluni potvrdila nezbytnost jednotného přístupu Evropské unie k biometrickým identifikátorům nebo biometrickým údajům pro doklady státních příslušníků třetích zemí, cestovní pasy občanů Evropské unie a informační systémy (VIS a SIS II).

(2) V této souvislosti přijala Rada nařízení (ES) č. 2252/2004 ze dne 13. prosince 2004 o normách pro bezpečnostní a biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech vydávaných členskými státy[1] jako důležitý krok směrem k používání nových prvků, které by měly zajistit větší bezpečnost cestovních dokladů a zavést spolehlivější spojení mezi držitelem a cestovním pasem a jako důležitý příspěvek k zajištění jeho ochrany před podvodným použitím.

(3) Nařízení (ES) č. 2252/2004 zavádí obecnou povinnost poskytovat otisky prstů, které jsou ukládány na bezkontaktní čipy v cestovním pasu. Nicméně zkušenosti z testování ukázaly, že výjimky z této povinnosti jsou nutné. V průběhu pilotních projektů v některých členských státech se zjistilo, že otisky prstů dětí mladších šesti let se nejeví dostatečně kvalitní pro ověření totožnosti určité osoby. Děti navíc procházejí obdobím důležitých změn, které ztěžuje jejich kontrolu v rámci celé doby platnosti cestovního pasu.

(4) Harmonizace výjimek z požadavku poskytovat otisky prstů je zásadní pro udržení společných bezpečnostních norem a pro účely zjednodušení hraničních kontrol. Ať již z důvodů právních či bezpečnostních by vnitrostátní právní předpisy neměly upravovat výjimky z povinnosti poskytovat otisky prstů pro cestovní pasy a jiné cestovní doklady vydávané členskými státy.

(4a) Nařízení (ES) č. 2252/2004 stanoví povinnost získávat biometrické údaje a uchovávat je v paměťovém médiu cestovních pasů a cestovních dokladů za účelem vydávání takovýchto dokumentů. Tímto není dotčeno jakékoliv další použití či uchovávání těchto údajů, jež je v souladu s právními předpisy členských států. Nařízení neposkytuje právní základ pro zřízení či vedení databází sloužících k uchovávání těchto údajů v členských státech, což je jednoznačně záležitostí vnitrostátního práva.

(5) Navíc by měla být zavedena zásada „jedna osoba – jeden cestovní pas“ jako dodatečné bezpečnostní opatření a v zájmu poskytnout další ochranu dětem. Tuto zásadu podporuje také Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), přičemž pomocí této zásady bude zajištěno, že cestovní pasy a biometrické prvky jsou spojeny pouze s osobou, která je držitelem cestovního pasu. Je bezpečnější, když má každá osoba svůj cestovní pas.

(5a) Po zvážení skutečnosti, že členské státy budou mít povinnost vydávat nezletilým osobní cestovní pasy a že mezi právními předpisy jednotlivých členských států, které se týkají dětí překračujících vnější hranice členských států, mohou existovat značné rozdíly, by Komise měla prověřit nezbytnost opatření, jež by zajistila jednotný přístup, pokud jde o předpisy na ochranu dětí překračujících vnější hranice členských států.

[1] Úř. věst. L 385, 29.12.2004, s. 1.

(6) ***Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a lze jich tudíž lépe dosáhnout na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku*** 5 Smlouvy. ***V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje*** toto nařízení to, co je nezbytné k dosažení ***těchto*** cílů.

(7) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro něj není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že ***toto*** nařízení ***vychází ze schengenského*** acquis na základě ***hlavy IV části třetí*** Smlouvy o založení Evropského společenství, ***mělo by*** se Dánsko ***rozhodnout*** podle článku 5 uvedeného protokolu do šesti měsíců od přijetí tohoto nařízení ▌, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(8) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*[1]. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(9) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis*[2]. Irsko se tudíž nepodílí na přijímání tohoto rozhodnutí, a proto pro ně není závazné ani použitelné.

(10) Ve vztahu k Islandu a Norsku je nařízení rozpracováním ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[3], *která spadají* do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování této dohody[4].

(11) Ve vztahu ke Švýcarsku je toto nařízení rozpracováním ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis, *která spadají* do oblasti uvedené v čl. 1 bodu A rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s ***článkem 3*** rozhodnutí Rady ***2008/146/ES***[5] a ***2008/149/SVV***[6].

(11a) Pokud jde o Lichtenštejnsko, toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis ve smyslu protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis[7], která spadají do oblasti

---

1 Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.
2 Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.
3 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.
4 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.
5 ***Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1.***
6 ***Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50.***
7 ***Dokument Rady č. 16462/06 dostupný na internetové adrese http://register.consilium.europa.eu***

uvedené v článku 1 bodu A rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/261/ES[1].

(12) Nařízení (ES) č. 2252/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 2252/2004 se mění takto:

(1) ***čl. 1 odst. 1*** se nahrazuje tímto:

„1. Cestovní pasy a cestovní doklady vydané členskými státy musí splňovat minimální bezpečnostní normy stanovené v příloze.

Vydávají se jako osobní doklady.

Komise předloží do ... [*]zprávu o požadavcích týkajících se dětí, které cestují samy nebo v doprovodu a překračují vnější hranice členských států, a v případě potřeby navrhne vhodná opatření, která zajistí jednotný přístup, pokud jde o předpisy na ochranu dětí překračujících vnější hranice členských států.“

(1a) čl. 1 odst. 2 se nahrazuje tímto:

„2. Cestovní pasy a cestovní doklady musí obsahovat *velmi bezpečné* médium pro uchování údajů, které obsahuje zobrazení obličeje. Členské státy musí rovněž zahrnout *dva ploché* otisky prstů v interoperabilních formátech. Údaje musí být zabezpečeny a médium pro jejich uchování musí mít dostatečnou kapacitu a schopnost zaručit neporušitelnost, pravost a utajení údajů.“

(2) ***v článku 1*** se vkládá nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Od požadavku poskytovat otisky prstů jsou osvobozeny:

a) děti mladší ***dvanácti let.***

Stanovení věkové hranice dvanácti let je dočasné. Zpráva, na níž odkazuje článek 5, bude obsahovat přezkum této věkové hranice, který bude v případě potřeby doprovázet návrh na její změnu.

Aniž jsou dotčeny důsledky uplatňování článku 5a, členské státy, které ve svých vnitrostátních předpisech přijatých do ...[*] stanoví věkovou hranici nižší než dvanáct let, ji mohou uplatňovat během přechodného období, až do doby čtyř let po ...[*]. Věková hranice v přechodném období však nesmí být nižší než šest let;

---

[1] ***Úř. věst. L 83, 26.3.2008, s. 3.***

[*] ***Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.***

[*] ***Datum vstupu tohoto nařízení v platnost.***

b) osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné.“

(2a) v článku 1 se vkládá nový odstavec 2b, který zní:

„2b. V případech, kdy je pořízení otisků určených prstů dočasně nemožné, povolí členské státy pořízení otisků jiných prstů. Pokud je dočasně nemožné pořídit i otisky jakýchkoli jiných prstů, mohou členské státy vydat dočasný cestovní pas s dobou platnosti 12 měsíců nebo kratší.“

(2b) vkládá se článek 1a, který zní:

„Článek 1a

1. Biometrické identifikátory pořizují kvalifikovaní a řádně zmocnění pracovníci vnitrostátních orgánů, které jsou odpovědné za vydávání pasů a cestovních dokladů.

2. Členské státy odeberou od žadatele biometrické identifikátory, přičemž budou dodržovat práva zaručená v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a v Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte. Členské státy zajistí, aby v případě problémů se získáním otisků prstů byly k dispozici vhodné postupy, které zaručí, že nebude dotčena důstojnost dotyčné osoby.“

(2c) článek 2 se nahrazuje tímto:

„Postupem podle čl. 5 odst. 2 budou stanoveny další technické specifikace pro cestovní pasy a cestovní doklady *podle mezinárodních norem, mezi něž patří zejména doporučení Mezinárodní organizace pro civilní letectví*, které se budou týkat:

a) dalších bezpečnostních prvků a požadavků včetně zdokonalených norem na ochranu proti padělání, napodobování a pozměňování;

b) technických specifikací média pro uchování biometrických prvků a jeho zabezpečení, včetně zabránění neoprávněnému přístupu;

c) požadavků na kvalitu a společné *technické* normy pro zobrazení obličeje a otisky prstů.“

(2d) čl. 4 odst. 3 se nahrazuje tímto:

***„3. Biometrické údaje jsou získávány a uchovávány v paměťovém médiu cestovních pasů a cestovních dokladů za účelem vydávání těchto dokumentů.* Pro účely tohoto nařízení se biometrické prvky v cestovních pasech a cestovních dokladech použijí pouze k ověřování:**

a) pravosti dokumentu;

b) totožnosti držitele pomocí přímo dostupných srovnatelných prvků v případech, kdy musí být cestovní pas nebo jiný cestovní doklad podle právních předpisů předložen.

Kontrola dalších bezpečnostních prvků je prováděna, aniž je dotčen čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 562/2006 (Schengenský hraniční kodex). Nejasnosti při srovnávání prvků nemají samy o sobě vliv na platnost cestovního pasu pro účely překročení vnějších hranic.“

(2e) vkládá se článek 5a, který zní:

„Článek 5a

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě nejpozději do ...* zprávu, která bude vycházet z rozsáhlé a podrobné studie nezávislého orgánu, jež vznikne pod dohledem Komise, přičemž tato zpráva prověří, mj. vyhodnocením přesnosti používaných systémů, spolehlivost a technickou proveditelnost snímání otisků prstů u dětí mladších čtrnácti let za účelem určení totožnosti a ověřování, a současně porovná míru chybného odmítnutí v každém členském státě a na základě výsledků dané studie provede analýzu potřebnosti společných pravidel v oblasti procesu určování shody. V případě potřeby jsou ke zprávě přiloženy návrhy na úpravu tohoto nařízení.“

(2f) V článku 6 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy toto nařízení použijí:

a) pokud jde o zobrazení obličeje: nejpozději 18 měsíců

b) pokud jde o otisky prstů: nejpozději 36 měsíců

od přijetí opatření uvedených v článku 2. Platnost již vydaných cestovních pasů a cestovních dokladů však není dotčena.

Pokud jde o druhou větu čl. 1 odst. 1, měla by být provedena nejpozději ...* . Původní platnost pro nositele těchto dokumentů však není dotčena.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a je přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne .[…]

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda / předsedkyně*

* ***Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.***

* ***Tři roky po vstupu tohoto nařízení v platnost.***

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o potřebě zvýšit spolehlivost cestovních pasů a dokladů používáním spolehlivých dokumentů dokládajících totožnost

Aniž je dotčena pravomoc členských států vydávat cestovní pasy a jiné cestovní doklady, Evropský parlament a Rada zdůrazňují, že větší spolehlivosti cestovních pasů nemusí být dosaženo, jestliže tyto pasy budou i nadále vydávány na základě nespolehlivých dokumentů dokládajících totožnost („breeder documents“).

Cestovní pasy jako takové jsou pouze jedním článkem řetězce zajišťujícího spolehlivost, na jehož počátku je předkládání dokumentů dokládajících totožnost, načež následuje registrace biometrických údajů a nakonec porovnávání na hraničních přechodech. Tento řetězec bude pouze tak bezpečný, jako je bezpečný jeho nejslabší článek.

Evropský parlament a Rada si uvědomují, že se jednotlivé členské státy od sebe do značné míry liší, pokud jde o situaci související s dokumenty dokládajícími totožnost a postupy určujícími, které z těchto dokumentů mají být předloženy spolu se žádostí o vydání cestovního pasu, a že tyto dokumenty obsahují často méně bezpečnostních prvků než samotný pas, a je u nich tudíž větší pravděpodobnost, že by se mohly stát předmětem padělání.

Rada proto připraví dotazník pro členské státy, na jehož základě by bylo možné porovnat postupy a předkládané dokumenty požadované v jednotlivých členských státech za účelem vydání cestovního pasu či dokladu. Tato analýza by měla vyhodnotit, zda je třeba vytvořit společné zásady nebo pokyny, pokud jde o osvědčené postupy v této oblasti.

Společné prohlášení Evropského parlamentu a Rady o studii, na niž odkazuje článek 5a

Evropský parlament a Rada konstatují, že Komise vypracuje jedinou studii pro účely článku 5a tohoto nařízení a článku 2 [návrhu] nařízení, kterým se mění Společné konzulární instrukce.